

मस्जिदको महत्व

[नेपाली - Nepali - نيبالي]

लेखक: अतीकुर्रहमान मो.इदरीस खान मक्की

संशोधक: मुहम्मद इदरीस सलफी

2014 - 1435

IslamHouse.com

أهمية المسجد

« باللغة النيبالية »

تأليف: عتيق الرحمن محمد إدريس خان مكي

مراجعة: محمد إدريس سلفي

2014 - 1435

IslamHouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

सर्वाधिकार लेखकमा सुरक्षित छ ।

पुस्तक पाइने ठेगाना -:
इस्लामिक गाइडेन्स सेन्टर कपिलवस्तु
नगरपालिका
व.नं. ९ महुवा तौलिहवा कपिलवस्तु (नेपाल)
सम्पर्क नं. ००९७७-९८४७०३०७८०
९७२७६४९२३८
इस्लामिक गाइडेन्स सेन्टर रबवा अल् रियाज
सउदी अरबीया

प्रस्तावना

अलहम्दो लिल्लाहे नहमदोहु व नस्तईनोहु
व नस्तगफिरहु व नऊजो विल्लाहे मिन शोरूरे
अनफोसेना व मिन सईयाते आमालेना,
मैयहदेहिल्लाहो फलामोजिल्ला लहु व मैयुजलिल्हो
फला हादिया लहु व अश्हदो अल्लाइलाहा
इल्लल्लाहो व अश्हदो अन्ना मोहम्मदन् अब्दुहु व
रसूलुहु । (अम्मा बअद्)

समस्त प्रकारका प्रशंसाहरू अल्लाहकै
लागि छन् जसले सम्पूर्ण ब्रह्माण्डलाई उत्पन्न
गर्‍यो, र अल्लाहको शान्ति अवतरित होस् अन्तिम
संदेष्टा मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम र
उहाँको घरपरिवार र साथीहरू माथि र उनी
सबैहरू माथि जुन यस इस्लामको प्रचार प्रसार
गरे र मुहम्मदको पद्धतिलाई उत्तम मानी उसै
माथि हिंडी आफ्नो जीवन व्यतीत गरे ।

प्रस्तुत पुस्तिकामा मस्जिदहरूको बारेमा
कुरा गरिन्छ जुनकि मुसलमानहरूको पूजास्थल
हुनुको साथसाथै विद्याको केन्द्र पनि हो । र यसको
महत्व मुसलमानहरूको मुख्य आस्था मध्ये एक
हो, इस्लामीय विधानानुसार यो अल्लाहको घर हो
। र दुनियाको पहिलो घर जसलाई निर्माण गरियो

त्यो अल्लाहको पराचिन घर कअ्बा हो जुन सउदी अरबको शहर मक्कामा स्थित छ र जसतर्फ अनुहार गरी मुसलमानहरू नमाज पढ्छन् । र जसलाई मस्जिदे हराम पनि भनिन्छ, जुन कअ्बाको चारैतिरबाट बनाइएको छ । म यस सानो पुस्तिकामा यसैको बारेमा केही विशेष कुरा तपाईंहरूको समक्ष राख्ने प्रयास गरेको छ, किनकि मुसलमानहरूले आज मस्जिदको महत्वलाई बिर्सिसकेका छन् र यसलाई पनि अरु घर जस्तै बुझ्न आरम्भ गरिसकेका छन्, तसर्थ यसको भव्यता र महानतालाई सर्व साधारण सम्म पुऱ्याउने उद्देश्य लिई मैले यो पुस्तिका सबै समक्ष राख्ने सहास गरेको छु ।

मलाई आशा छ कि यो सानो पुस्तिका तपाईंहरूको लागि लाभप्रद सिद्ध हुनेछ । अल्लाह यसबाट तपाईंहरूलाई फाइदा पुऱ्याई मलाई आफ्नो दयाको पात्र बनाउन् । अल्लाह सित विन्ती छ कि मेरो यो सानो प्रयासलाई कबूल गरी मलाई र मेरो घरपरिवारका समस्त सदस्यहरूलाई स्वर्ग प्रदान गरुन् (आमीन)

लेखक

अतीकुर्रहमान मोहम्मद इदरीस खान मक्की
कपिलवस्तु नगरपालिका वार्ड न.९ महुवा

तौलिहवा कपिलवस्तु नेपाल
मो.नं. ००९७७-९८४७०३०७८०
Mob.00977-9727649238

बिस्मिल्लाहिर्रहमानिर्रहीम

जबदेखि यो संसारको अविष्कार भएको छ, त्यसै बखतदेखि पूजास्थललाई अति उच्च स्थान प्रदान गरिएको छ । र यस स्थललाई युगौंदेखि आदरणीय मानिएको छ । चाहे त्यो आर्या समाजको इतिहास होस् वा जरतशतको, पराचीन मिस्रको सभ्यता होस् वा इब्रानीहरूको, बौद्ध धर्म होस् वा क्रिश्चियानिटि, सबैकहाँ एक कुरा समान छ, त्यो हो पूजास्थलको आदर सम्मान गर्नु तयसको मर्यादाको उल्लंघन नगर्नु ।

यस्तै मुस्लिमहरूको पूजा स्थल मस्जिदको पनि इस्लाममा ठूलो महत्व छ, यसबिना इस्लामको अर्थ नै पूर्ण हुन्न, किनकि मस्जिदलाई इस्लाममा अल्लाहको घर मानिन्छ । र सबैभन्दा पहिला यो संसारमा अल्लाहको घर कब्बाको नै निर्माण गरियो, जसलाई फरिश्ता (स्वर्गदूत) हरूले सर्वप्रथम निर्माण गरेका थिए र त्यसपछि कैयौं पटक यसको पुनः निर्माण गरियो । यस सम्बन्धमा अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : पहिलो घर (अल्लाहको) जुन मानिसहरूको निम्ति पूजाको लागि निर्धारित गरिएको थियो, त्यहि नै हो जुन मक्कामा अवस्थित छ, कल्याणकारी र (विश्वको निम्ति) मार्गदर्शक छ। यसमा स्पष्ट निशानीहरू छन्, जसमध्ये एउटा इब्राहीमको उभिने स्थल हो। यसमा जो प्रवेश गर्दछ, त्यसले अमन (शान्ति) प्राप्त गर्दछ। मानिसहरू माथि अल्लाहको हक छ कि जसले त्यस घरसम्म पुग्ने सामर्थ्य राख्दछ, त्यसले हज (धार्मिक यात्रा) गरोस्। कसैले यदि यस आदेशको पालन गर्दैन भने अल्लाह पनि उससित बरु संसारबाट निस्पृह छ। (सूरतु आले इम्रान ९६,९७)

र यसलाई अल्लाहले मस्जिदुल् हरामको नामले पनि कुरआनका कतिपय श्लोकहरूमा सम्बोधन गरेको छ हेर्नुस्।

१- अर्थ : (हे मोहम्मद सः) मैले तपाईंको मुख पटक-पटक आकाशतिर उठ्दै गरेको देख्दै छु। अब हामीले तपाईंलाई यस किब्लातिर, ध्यानाकर्षण गराउँदैछौं जसबाट तपाईं खुशी हुनु हुने छ। तपाईंले आफ्नो मुख मस्जिदे हराम (अर्थात् खानए-कअबा) तिर फर्काउनुस् र तपाईं जहाँ भए पनि (नमाज पढ्ने बेलामा)

त्यही मस्जिद तर्फ आफ्ना अनुहार फर्काउने गर्नुस् । किताब मान्नेहरूलाई यो कुरा राम्ररी थाहा छ कि अल्लाह तर्फबाट योही नै सत्य हो । र जुन काम यिनीहरू गर्दछन्, त्यसबाट अल्लाह अनभिज्ञ छैन । (सूरतुल् बकर: १४४)

२- अर्थ : तिमी जहाँबाट निस्कदा (नमाजमा) आफ्नो अनुहार मस्जिदे हराम तिर फर्काइहाल । निःसन्देह त्यो तिम्रो पालनहारबाट सत्य हो । र, तिमीहरू जेजति गर्दछौ, अल्लाह त्यसबाट अनभिज्ञ छैन । र, तिमीहरू जहाँबाट निस्कदा मस्जिदे हरामतिर अनुहार फर्काइहाल र (मुसलमानहरू) तिमी जुनसुकै ठाउँमा भएपनि त्यही मस्जिद तर्फ आफ्नो अनुहार फर्काउने गर । यस कारणले कि मानिसहरूले तिमीलाई कुनै किसिमबाट दोषारोपण गर्न नपाउन्, तर उनीहरू मात्र जो अत्याचारी छन्, दोष लगाउन सक्छन् । तिमीले तिनीहरूसित नडराउनु मसित मात्र डराउनु अनि यो पनि अभिप्राय छ कि मैले तिमीलाई आफ्ना सम्पूर्ण उपकारहरू प्रदान गरूँ र यस कारण पनि कि तिमी सही बाटोमा हिँड । (सूरतुल् बकर: १४९,१५०)

३- अर्थ : तिनीहरू जहाँ फेला पर्छन् त्यहीं मार र जहाँबाट तिनीहरूले तिमीहरूलाई निस्कासित गरेका छन् । त्यहाँबाट तिमीहरूले पनि तिनीहरूलाई निकाली हाल (र सुन) दंगा मच्चाउनु, रक्तपात भन्दा पनि गम्भीर हुन्छ र जबसम्म तिनीहरूले तिमीहरूसित मस्जिदे हराम (खानए कअ्बा) को करीबमा आई संघर्ष गर्दैनन् तबसम्म तिमीहरूले पनि त्यहाँ तिनीहरूसँग संघर्ष नगर, तर हो ! यदि तिनीहरूले तिमी- हरूसित युद्ध गर्दछन् तब तिमीहरूले पनि तिनीहरूसँग युद्ध गर । अनास्थावानहरूका लागि बदला यही हो । (सूरतुल् बकर: १९१)

४- अर्थ : अल्लाहको लागि हज र उमरा सम्पन्न गर, हो, यदि तिमीहरूलाई रोकिहालोस् तब जस्तो किसिमको बलि गर्न सक्छौ, गरिहाल । जबसम्म बलि आफ्नो ठाउँमा पुग्दैन, तबसम्म आफ्नो कपाल नफाल तर यदि तिमीहरूमध्ये कोही विरामी छ, अथवा त्यसको टाउकोमा कुनै प्रकारको व्यथा छ, (र मुन्डन गराई दिन्छ) त त्यसको बदलामा ब्रत बसोस् वा दान गरोस् वा कुर्बानी गरोस् । फेरि जब तिमी अमनको अवस्थामा रहँदा (

तिमीहरूमध्ये) जसले उमराको बेलादेखि हजसम्म लाभान्वित हुन चाहन्छ उसमा क्षमता छ भने कुर्बानी गरोस् र जसलाई कुर्बानी गर्ने क्षमता छैन उसले तीन दिनको उपवास हजका दिनहरूमा पूरा गरोस् र सात दिनको रोजा आफ्नो घरफर्केपछि । यी पूरा दश दिन भए । यो आदेश ती मानिसका लागि हो जो मक्काका बासिन्दा होइनन् । अल्लाहसँग डर्ने गर, र याद राख कि, अल्लाह कठोर सजाय दिनेवाला छ ।
(सूरतुल् बकर: १९६)

५- अर्थ : र उनीहरूमा के कुरा छ कि उनीहरूलाई अल्लाहले यातना नदेओस, जबकि उनीहरूले “मस्जिदे हराम” (कअ्बा) बाट रोक्दछन् जबकि उनीहरू त्यस मस्जिदका व्यवस्थापक होइनन्? यसका व्यवस्थापक त मात्र मुत्तकी (संयमी)हरू हुन् । तर उनीमध्ये धेरैले बुझ्दैनन् । (सूरतुल् अन्फाल ३४)

६- अर्थ : के तिमीले हाजीहरूलाई पानी खुवाउनु र मस्जिदे हरामको सेवा गर्नुलाई अल्लाह र अन्तिम दिनमाथि ईमान र अल्लाहको मार्गमा युद्ध गर्नेहरूका सम्मान ठानेको छौ यो अल्लाहको नजिक एक समान

छैनन् र अल्लाह अत्याचारीहरूलाई मार्गदर्शन गर्दैन । (सूरतुत्तौबा १९)

७- अर्थ : मुशिरकहरूको कुनै सन्धिको जिम्मेवारी अल्लाह र त्यसको रसूलमाथि कसरी बाँकी रहन सक्छ ? तर उनीहरूको कुरा यसबाट अलग्गै छ, जसले तिमीसित मस्जिदे हरामको (कअ्बा) समीपमा गरेका थिए, जबसम्म उनीहरू तिमीसित सन्धिको निर्वाह गर्दछन्, तिमी पनि उनीहरूसित निर्वाह गर । निश्चय नै अल्लाह सत्यनिष्ठहरूलाई प्रेम गर्दछ । (सूरतुत्तौबा ७)

८- अर्थ : हे ईमानवालाहरू ! निःसन्देह मुशिरकहरू बिल्कुलै अपवित्र छन् । अतः यस वर्ष पश्चात उनीहरू मस्जिदे हरामको समीप पनि आउन न पाउन् । र यदि तिमीलाई निर्धनताको भय छ भने चाहेको खण्डमा अल्लाहले तिमीलाई आफ्नो अनुग्रहले समृद्ध गरिदिनेछ । निश्चय नै अल्लाह सबै कुरा जान्नेवाला, अत्यन्त तत्वदर्शी छ । (सूरतुत्तौबा २८)

९- अर्थ : त्यो अल्लाह अत्यन्त पवित्र छ, जसले एकै रातमा आफ्नो भक्तलाई मस्जिदुल हराम (कअ्बा) बाट मस्जिदे अक्सा (बैतुल

मुकद्दस) सम्म लिएर गयो, जसको चारैतिर मैले बरकत दिई राखेकोछु यसका लागि कि हामीले उसलाई आफ्नो केही निशानीहरू देखाउन सकौं। निःसन्देह अल्लाह नै धेरै सुन्नेवाला र देख्नेवाला हो। (सूरतुल् इस्रा १)

१०- अर्थ : यी ती मानिसहरू नै हुन् जसले इन्कार गरे र तिमीलाई “मस्जिदे हराम” (कअ्बा) बाट रोकिदिए र कुर्बानीको निमित्त बाँधिएका जनावरहरूलाई पनि कुर्बानी स्थल सम्म पुग्नबाट रोकिदिए। (सूरतुल् फत्ह २५)

११- अर्थ : निश्चय नै अल्लाहले आफ्नो रसूललाई सत्यकासाथ साँचो सपना देखायो। “कि यदि अल्लाहले चाह्यो भने तिमी अवश्य मस्जिदे हराममा (कअ्बामा) निर्भिक भएर प्रवेश गर्नेछौ, आफ्नो टाउकोको कपाल खौराएको वा केश सानो पादै तिमीलाई कुनै त्रास हुनेछैन।”... (सूरतुल् फत्ह २७)

उपरोक्तका सबै श्लोकहरूमा मस्जिदे हरामको शब्द आएको छ जसमध्ये केहीमा मात्र कअ्बालाई नै बोध गरिएको छ त बतिपयमा कअ्बाको साथ पूर्ण हरमको सीमा पनि।

र यो दुईटै नाम अति प्रसिद्ध छन् यसैले यसलाई विशेषरूपले वर्णन गरेको छु नत्र कअ्बाका अरु नामहरू कुरआन रहदीसमा वर्णन छन् ।

हामी यसको निर्माण माथि कुरा गरिरहेका थियौं, त जब अल्लाहले फरिश्ताहरूद्वारा यसलाई निर्माण गरायो अनि जिन्नात (दानव) हरूलाई यसमा बसोबास गर्ने आदेश गर्‍यो । त उनीहरू केही समय बितेपछि नै यस संसारमा उपद्रव गर्न थाले । अनि उनीहरूको सट्टा मानवजातिलाई अल्लाहले यस धरतीको उत्तराधिकारी बनायो । र जिन्नातहरूलाई उनीहरूको उदण्डताको कारण धिक्कृत गर्‍यो । अनि जब मानवहरू पनि बहुदेववाद तर्फ आकर्षित भए त अल्लाहले उनीहरूको मार्गदर्शनको लागि सन्देशहरू पठाउँदै गर्‍यो, यहाँसम्म कि सबै रसूलहरूको समापक हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमलाई समस्त ब्रह्माण्डको लागि दूत बनाएर पठाइयो, जहाँको अनुयायी हुनुको गौरव हामीहरूलाई प्राप्त छ । इस्लामको आरम्भक समयमा मुसलमानहरू बैतुल मुकद्दस तर्फ अनुहार गरेर नमाज कायम गर्ने गर्दथे तर केही समय पश्चात नै

अल्लाहले आदेश गरेकि अब कअ्वातिर मुखगरेर आफ्नो पूजाको आयोजना गर । जस्तो कि अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : (हे मोहम्मद स:) मैले तपाईंको मुख पटक-पटक आकाशतिर उठ्दै गरेको देख्दै छु । अब हामीले तपाईंलाई यस किब्लातिर, ध्यानाकर्षण गराउँदैछौं जसबाट तपाईं खुशी हुनु हुने छ । तपाईंले आफ्नो मुख मस्जिदे हराम (अर्थात् खानए-कअ्वा) तिर फर्काउनुस् र तपाईं जहाँ भए पनि (नमाज पढ्ने बेलामा) त्यही मस्जिद तर्फ आफ्ना अनुहार फर्काउने गर्नुस् । किताब मान्नेहरूलाई यो कुरा राम्ररी थाहा छ कि अल्लाह तर्फबाट योही नै सत्य हो । र जुन काम यिनीहरू गर्दछन्, त्यसबाट अल्लाह अनभिज्ञ छैन । (सूरतुल् बकर: १४४)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको भनाई छ:

अर्थ : तिमी जहाँबाट निस्कदा (नमाजमा) आफ्नो अनुहार मस्जिदे हराम तिर फर्काइहाल । निःसन्देह त्यो तिम्रो पालनहारबाट सत्य हो । र, तिमीहरू जेजति गर्दछौ, अल्लाह त्यसबाट अनभिज्ञ छैन । र, तिमीहरू जहाँबाट निस्कदा मस्जिदे हरामतिर अनुहार फर्काइहाल

र (मुसलमानहरू) तिमी जुनसुकै ठाउँमा भएपनि त्यही मस्जिद तर्फ आफ्नो अनुहार फर्काउने गर । यस कारणले कि मानिसहरूले तिमीलाई कुनै किसिमबाट दोषारोपण गर्न नपाउनु, तर उनीहरू मात्र जो अत्याचारी छन्, दोष लगाउन सक्छन् । तिमीले तिनीहरूसित नडराउनु मसित मात्र डराउनु अनि यो पनि अभिप्राय छ कि मैले तिमीलाई आफ्ना सम्पूर्ण उपकारहरू प्रदान गरूँ र यस कारण पनि कि तिमी सही बाटोमा हिँड । (सूरतुल् बकर: १४९,१५०)

त्यस बखतदेखि नै सबै मुसलमानहरू कब्जातिर अनुहार गरेर नमाजको आयोजना गर्नथाले र यसै परम्परामा हामी पनि दृढ छौं । यसैले गर्दा संसारमा जति पनि मस्जिदहरू छन् सबैको निर्माण यसैको आधारमा यसप्रकारले गरिन्छ कि नमाज पढदाखेरि अनुहार कब्जातिर रहोस् ।

र मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको युगमा मस्जिदको उद्देश्य मात्र पूजाको लागि केन्द्रित थिएन बरु रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम त्यसमा आफ्ना साथी सहाबाहरूलाई कुरआन र हदीसको ज्ञान दिन्थे । र मस्जिदमा

नै नयाय गरिन्थ्यो, अर्थात् मस्जिद नै
 न्यायपालिका थियो । यस्तै रसूल सल्लल्लाहो
 अलैहे वसल्लम सबैको समस्याको समाधान
 पनि मस्जिदमा नै गर्थे । र निसहाय, निमुखा,
 दीनदुखीको सहायता पनि मस्जिदमा नै
 गरिन्थ्यो । र बाहिरबाट आएका गुट एवं
 दूतहरूसित रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम
 मस्जिदमा नै भेटिन्थे । र मस्जिदमा बसेर नै
 उनीहरूको कुरा सुन्थे र त्यसको जवाफ दिन्थे,
 र त्यसबारे छलफल एवं परामर्श गर्थे ।
 अर्थात् उहाँ सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको
 युगमा मस्जिद मात्र पूजास्थल थिएन बरु
 इस्लामको महत्वपूर्ण केन्द्र थियो जसमा
 इस्लामसित सम्बन्धित समस्त गतिविधिहरू
 गरिन्थ्यो । रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको
 लागि राजाहरू भैं कुनै दरबार थिएन बरु
 सबैको गुनासो त्यसै मस्जिदमा बसेर सुन्थे र
 समस्याको समाधान गर्थे । र युद्धको रणनीति
 पनि मस्जिदमा नै तयार गरिन्थ्यो । यसैकारण
 मस्जिदलाई इस्लाममा सबै प्रकारका स्मारक र
 घरहरूबाट श्रेष्ठ मानिन्छ । किनकि यो मस्जिद
 इस्लामको प्रथम केन्द्र र अल्लाहको घर हो ।

यो त्यो केन्द्र हो जसमा समस्त समस्याहरूको समाधान मिल्छ ।

र यसलाई इस्लामले अल्लाहको घर भनेको कारण यसलाई सफा स्वच्छ र पवित्र राख्ने र यसलाई निर्माण गर्ने आदेश छ । र यसलाई पवित्र राख्ने मान्छे वा निर्माण गर्ने मान्छेको लागि ठूलो प्रतिफलको घोषणा गरिएको छ । अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : र हामीले खान-ए-कअ्बा-लाई मानिसहरूका पुण्य र शान्तिको ठाउँ बनायौं, तपाईंले इब्राहीम उभेको स्थानलाई नमाज पढ्ने ठाउँ बनाउनु । र हामीले इब्राहीम तथा इस्माईलबाट वाचा लियौं कि तिमीहरू मेरो घर (कअ्बा)लाई परिक्रमा गर्ने, र रुकूअ् र सजदा गर्नेहरूको निमित्त सफा र पवित्र राख्ने गर । र जब इब्राहीमले प्रार्थना गरे कि हे पालनहार ! यस ठाउँलाई शान्तिको नगर बनाई देऊ र यसका वासिन्दाहरू जो अल्लाहमाथि र आखिरतको दिनमाथि आस्था राख्ने छन्, तिनीहरूलाई खानको निमित्त फलफूलको आहार प्रदान गर, तब अल्लाहले भन्यो कि मैले अनास्थावानहरूलाई पनि केही लाभ प्रदान गर्नेछु, फेरि तिनलाई आगोको

सजाय भोगनका लागि विवश गरिदिन्छु,
जानुपर्ने यो अत्यन्त नराम्रो ठाउँ हो । (

सूरतुल् बकर: १२५,१२६)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : अल्लाहका मस्जिदहरूको शान र
अवादीत उनीहरूको भागमा परेको छ, जसले
अल्लाह र अन्तिम दिनमाथि ईमान राख्दछन्
नमाज कायम गर्दछन् र जकात दिन्छन् र
अल्लाह बाहेक कसैसित डरेनन् । अतः आशा
छ, यिनै मानिसहरू निश्चय नै सोभो मार्ग
पाउनेवाला हुनेछन् । (सूरतुत्तौबा १८)

र रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु
भएको छ :

अर्थ : जसले एउटा मस्जिदको निर्माण गर्‍यो
मात्र अल्लाहको प्रसन्नता पाउनको लागि त
अल्लाहल त्यसलाई यसको बदलामा स्वर्गमा
एउटा स्मार्क निर्माण गर्छन् । (बुखारी, मुस्लिम
)

जब रसूल रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम
प्रवास गरेर मदिना पुगे त जुन कार्य सबैभन्दा
पहिला गर्नु भयो त्यो हो मस्जिदको निर्माण ।
कुबा नामक स्थानमा पुगेर रसूल रसूल
सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले एउटा मस्जिदको

निर्माण गर्नु भयो जसलाई आज मस्जिद
कुबाको नामले यादगरिन्छ, र जसमा एकपटक
दुई रकअत नमाजको पुण्य एक उमरा बराबर
छ, र जसको बारेमा नै अल्लाहको यो फर्मान
छ :

अर्थ : तपाईं त्यस (मस्जिद)मा कहिले पनि न
उभिनु । त्यस बाहेक जुन मस्जिदको जग नै
प्रारम्भदेखि अल्लाहको भक्तिमा आधारित छ,
त्यो यस योग्य छ कि तपाईं त्यसमा गएर
उभिनुस् । यसमा यस्ता मानिसहरू छन् जसले
कि पवित्र रहन रुचाउँछन् ! र अल्लाहले पनि
पवित्र रहनेहरूलाई प्रेम गर्दछ । (सूरतुत्तौबा
१०८)

र हदीसमा वर्णन छ :

अर्थ : कुबाको मस्जिदमा नमाज कायम गर्नुको
पुण्य एक उमरा बराबर छ । (तिर्मिजी)

र बुखारी मुस्लिमले वर्णन गरेका अनेकौं
हदीसबाट यो प्रमाण मिल्छ कि रसूल
सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम विशेषगरी यस
मस्जिदमा गएर दुई रकअत पढनु हुन्थ्यो ।

तत्पश्चात रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले
मदिनाको प्रसिद्ध मस्जिदको निर्माण गरे
जसलाई हामी मस्जिद नब्वीको नामले जान्दछौं

र जसमा एक बखत नमाज पढनुको पुण्य एक हजार नमाज समान छ । जस्तोकि हदीसमा वर्णन छ :

अर्थ : रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु भयो: मेरो यो मस्जिदमा पढिएको नमाजको पुण्य मस्जिदुल् हराम बाहेक सबै मस्जिदमा पढिएको नमाज भन्दा एक हजार अधिक मिल्छ, र मस्जिदुल् हराममा पढिएको नमाजको पुण्य संसारका समस्त मस्जिदहरूमा पढिएको नमाज भन्दा एक लाख अधिक मिल्छ । (सुनने इब्ने माजा, मुसूद अहमद, सुनने वैहकी)

र मस्जिदलाई अपवित्र गर्ने वा त्यसबाट रोक्ने वा त्यसलाई कुनै प्रकारको क्षति पुऱ्याउने मान्छेलाई अल्लाहले अभिशप्त गरेछ र त्यसलाई कष्टमय सजायको चेतावनी दिएको छ । अल्लाहको कथन छ :

अर्थ : त्यो भन्दा ठूलो अन्यायी को हुनसक्छ जसले अल्लाहका मस्जिदहरूमा अल्लाहकै नामको चर्चा गर्न मनाही गर्दछ र तिनलाई बरबाद बनाउने प्रयास गर्दछ ? त्यस्ता मानिसले डर मान्दै त्यसमा लाग्नु पर्छ । तिनीहरूका लागि संसारमा अपमान र

आखिरतमा ठूलो सजाय छ । (सूरतुल् बकरः
११४)

त इस्लाममा मस्जिदको महत्व यति धेरैछ कि यस संसारमा पहिलो घर मस्जिद नै बनाइयो र रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम जहाँ पनि गए पहिला मस्जिदको नै निर्माण गरे, र त्यसमा पठनपाठनको कर्मलाई सुचारु गरे । तर आज हामी आफूलाई मुसलमान त भन्छौं तर मस्जिदबाट बेवास्ता भएका छौं, नत नमाज कायम गछौं, नत नमाजको लागि मस्जिदमा जान्छौं, नत त्यसको सुरक्षा एवं व्यवस्थातर्फ ध्यान दिन्छौं, नत त्यसको निर्माणमा नै हाम्रो कुनै चासो देखिन्छ । बरु हामीहरू त मस्जिदमा जानेहरूसित घृणा अवश्य गछौं , यस्तो किन ?

किनकि हामी आज नामका मात्र मुसलमान हौं, हाम्रो नाम त अब्दुल्लाह अब्दुर्रहमान छ तर कार्य नास्तिकहरू र बहुदववादीहरू जस्तै छ । आज हाम्रो ईमान अति कम्जोर भइसकेको छ, र यति कम्जोर भइसकेको छ कि हामी समाजबाट त डर मान्छौं तर अल्लाहबाट डर मान्दैनौं । समाजबाट डरेर हामी मस्जिद सम्म जानुलाई त्यागिदिएका छौं कि हाम्रो समाजमा

बस्ने बहुदववादीहरू भन्छन् कि तिमी त कट्टरपन्थी हौं सेकुलर छैनौं, तिमीलाई त केही थाहा छैन ... आदिको भनाईको डरले हामीले आफ्नो पालनकर्ताको आदेशको उल्लंघन गरिराखेका छौं । हामीलाई यस्ताखालका कुराहरूको त डर छ तर त्यस परम् पूज्यको डर छैन जसले समस्त संसारको संरचना गरेको छ, र जसले हामीलाई पनि जन्माएको छ र ती मान्छेहरूलाई पनि जसका कुराहरूको डरले हामी मस्जिदलाई त्यागेका छौं । र हामीलाई यो भय हुन्छ कि कदाचित मस्जिदतिर गएमा यो अनास्थावानहरू हामीलाई कुनै हानि नपुऱ्याउन् ।

तर हे भाइ ! लाभ हानि जीवन मृत्यु त त्यस परम् पूज्यको हातमा छ जुन हाम्रो पालनकर्ता हो र मस्जिद जसको घर हो जसले नचाहेमा संसारको कुनै मान्छे र कुनै शक्ति हामीलाई हानि पुऱ्याउन सक्दैन । अल्लाहको फर्मान छ :
 अर्थ : र यदि अल्लाहले तिमीलाई कुनै कष्ट पुऱ्याउँछ भने त्यसलाई उस बाहेक अरु कसैले हटाउन सक्तैन र यदि सुख पुऱ्याउँछ भने त्यो प्रत्येक कुरो माथि सर्वशक्तिमान छ । (सूरतुल् अनआम १७)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको कथन छ :

अर्थ : भनिदिनुस् कि मलाई त आफ्नो व्यक्तिगत हानि र लाभ बारे पनि कुनै अधिकार छैन, त्यस बाहेक जति अल्लाहले इच्छा गर्दछ । प्रत्येक समुदायको लागि (मृत्युको) समय निर्धारित छ । जब निर्धारित समय आइपुग्दछ त एकछिन पनि ढिलो गर्न सक्दैनन् र न त छिटो गर्न सक्तछन् । (सूरतु यूनुस ४९)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको कथन छ :

अर्थ : र उही त हो जसले तिमीलाई सृष्टि गरेर पृथ्वीमा फैलाई दियो र उसैतिर तिमी एकत्रित हुने छौ । र उही हो जसले जीवन प्रदान गर्दछ, र मृत्यु दिन्छ, र एकपछि अर्को आउने रात र दिन उसैको अधिकारमा छ, के तिमीले बुझ्दैनौ ? (सूरतुल् मूमिनून ७९,८०)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको कथन छ :

अर्थ : हे मानिसहरू ! यदि तिमीलाई (मृत्यु पश्चात) पुर्नजीवित हुने विषयमा कुनै सन्देह छ भने सोच, हामीले तिमीलाई माटोबाट सृष्टि गर्छौं, अनि वीर्यबाट, अनि रगतको डल्लोबाट (भ्रूण) अनि मासुको डल्लोबाट जुन आकार

दिइएको थियो जसको कुनै रूप थिएन ताकि हामीले तिमीलाई स्पष्ट पारिदिऊँ, र हामीले जसलाई चाहन्छौँ एक निर्धारित समयसम्म आमाको पेटमा राखिरहन्छौँ । अनि त्यसपछि तिमीलाई एउटा बच्चाको रूपमा दुनियाँमा ल्याउँछौँ । अनि तिमीले आफ्नो युवावस्था प्राप्त गर र तिमी मध्ये कोही त पहिले नै मरिहाल्छन् र कोही बुढेसको जीर्ण अवस्थातिर लगिन्छन् । जसले गर्दा धेरै कुराको ज्ञान भएर पनि अज्ञान हुन्छन् । तिमीले देख्छौँ कि जमीन सुखिसकेको बन्जर छ । फेरि जब हामीले त्यसमाथि पानीको वर्षा गराउँछौँ तब त्यसमा हरियाली हुन्छ र त्यसमा सजीवता आउँछ र यो हरेक प्रकारको रुख विरुवाबाट शोभायमान हुन्छ । यो यसकारण हो कि अल्लाह नै सत्य छ र उसैले मृतकहरूलाई जीवित गर्दछ र उसलाई प्रत्येक कुराको लागि सामर्थ्य छ । (

सूरतुल् हज्ज ५,६)

र आर्को ठाउँमा अल्लाहको कथन छ :

अर्थ : मानिस भलाई माँग्नबाट थाक्दैन, तर यदि उसलाई कुनै कष्ट पुग्दछ भने ऊ निराश र उदास भइदिन्छ । र जुन दुःख उसले भोगी सकेको छ, त्यस पश्चात उसलाई यदि हामीले

आफ्नो दयालुताको रसास्वादन गराउँछौं भने उसले निश्चय नै भन्दछ कि “यो त मेरो हक नै हो । .. (सूरतु फुस्सिलत ४९,५०)

त कसको डर र कसको भय जब सबै अल्लाहको हातमा छ, जब उसले चाहेमा कोही पनि हानि पुऱ्याउन सक्दैन र उसले नचाहेमा पूर्ण संसारले तिम्रो कुनै सहायता गर्न सक्दैन भने कसैसित किन डरमान्ने ? तसर्थ हे भाइ निर्भय भएर इस्लामका निर्देशनहरूको अनुपालनतिर लाग, कतै यस्तो नहोस् कि तिमी आफ्नो धर्मबाट पनि पन्छिहाल र संसारमा पनि तिम्रो थुथु र उपहास होस् ।

हे भाइ ! यी काफिरहरू त सदैवदखि तिम्रो शत्रु हुन्, र शत्रु नै रहनेछन् तिमिले जे गरे पनि यी काफिरहरू तिम्रो मित्र कदापि हुन्सक्दैनन् अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : तपाईंसँग यहूदी र ईसाई कहिले पनि सहमत हुने छैनन्, जबसम्म तपाई तिनीहरूको धर्मको अनुयायी बन्नु हुन्न । (हे पैगम्बर !)
भनिदिनु कि अल्लाहको मार्गदर्शन नै मार्ग दर्शन हो र तपाईंसँग ज्ञान आइसके पछि पनि यदि तपाईले उनीहरूको इच्छाको वकालत गर्नुभयो भने अल्लाहसँग तिम्रो न कुनै पक्षधर

हुनेछ न कोही सहायता गर्नेवाला । (सूरतुल्
बकर: १२०)

त यिनीहरू त यो नै चाहन्छन् कि हामीलाई
हाम्रो धर्मबाट भ्रमित गरी विमुख गरिहालुन् र
आफै जस्तो नर्कीय बनाइदिउन् ।

त हे भाइ यिनीहरूको फकाईमा नआउनु
होला, र आफ्नो पहिलो इस्लामीय केन्द्र
मस्जिदलाई नत्यागनु होला । र आफै आफुलाई
कष्टमा नपार्नु होला ।

हे भाइ ! मस्जिदतर्फ लाग र त्यसलाई पुनः
आबाद गर । यो इस्लामीय संस्कृतिको मूल
केन्द्र हो यसबाट मुख नफर्काऊ । यसको
निर्माणको प्रयत्न गर, त्यसमा भाग लेऊ
त्यसको निर्माणतर्फ अरुलाई प्रोत्साहित गर । र
त्यसलाई पवित्र राख, त्यसबाट कष्टदायक
वस्तु र कुराहरूलाई पर फाल र यसकर्मको
माध्यमबाट आफ्नो लागि स्वर्गमा स्थान रक्षित
गर । रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको
फर्मान छ :

अर्थ : जुनसुकै मानिसले पनि मस्जिदबाट
कष्टदायक वस्तु निष्कासित गर्छ, अल्लाह
त्यसको लागि स्वर्गमा एउटा घर निर्माण गर्छ ।
(इब्ने खुजैमा)

हे भाइ ! मस्जिद नै त्यो स्थल हो जहाँ पुगेर अमीर गरीब, राजा प्रजा, स्वामी दास सबै एकनास भइहाल्छन् कसैलाई कसैमाथि कुनै प्रकारको प्रधानता रहँदैन, सबै एउटै पंक्तिमा उभेर नमाजको आयोजना गर्छन् । सबैको खुट्टाबाटा खुट्टा र काँधबाट काँध मिलेको हुन्छ । कुनै अमीर यो भन्न सक्दैन कि हे रंक मसित खुट्टा नमिलाऊ तसर्थ खुट्टाबाट खुट्टा मिलाए पश्चात अमीरको हृदयमा गरीबको लागि प्रेमभाव उत्पन्न हुन्छ, अनि हृदयबाट हृदय पनि मिलिहाल्छ ।

र हे भाइ ! यो मस्जिद त्यो स्थल हो जहाँ मनुष्यको हृदयलाई सन्तुष्टि प्राप्त हुन्छ, त्यहाँ गए पश्चात अरुभाइहरू सँग कुरा गरे पश्चात अल्लाहसित रोई रोई याचना गरे पश्चात आत्मा सन्तुष्ट भइहाल्छ र अनुहार प्रकाशित हुन्थाल्छ ।

हे भाइ इतिहास साक्षी छ कि मुसलमानहरू माथि जब जब पनि कुनै विपत्ति वा बाहरी आक्रमण आएको छ तब तब यसै मस्जिदबाट त्यसको समाधानको आरम्भ भएको छ । इतिहासको अध्ययन गर्नुस् जब काफिरहरूले मदीनामाथि आक्रमण गर्ने योजना बनाए त

रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले मस्जिदमा
 बसी नै सहाबाहरूसित परामर्श गर्न थाले र
 युद्धको रणनीति तयहीं नै तयार पारियो । र जब
 हजरत उमरको शासनकालमा बैतुल
 मुकद्दसलाई स्वतन्त्र गर्ने उद्देश्यले युद्ध भयो त
 त्यसको आरम्भ मस्जिदबाट नै भयो जसको
 अन्त ईसाईहरूको पराजय बैतुल मुकद्दसमाथि
 मुसलमानहरूको विजयमा समाप्त भयो । र
 जब तातारीहरूले मुसलमानहरू माथि
 आक्रामण गरेका थिए त्यस बखत पनि
 उनीहरूको विरोधको आरम्भ मस्जिदबाट नै
 भयो र मुसलमानहरूले उनीहरूलाई पराजित
 गरी अल्लाहको कृतज्ञता प्रकट गरेका थिए । र
 जब सलाहुद्दीन अय्यूबीको युगमा पूर्ण
 संसारका काफिर र मुशिरकहरू एकजुट भएर
 मुसलमानहरूको नाम र निशान मिटाउनको
 प्रण गरेका थिए त्यसबेला पनि उनीहरूसित
 युद्ध गर्नु र उनीहरूलाई पाठ पढाउनको निम्ति
 जुन समूह सलाहुद्दीन अय्यूबीसँग आयो त्यो
 समूहको संगठन मस्जिदबाट नै आरम्भ भयो र
 ती अल्लाहका सदाचारी भक्तहरूले
 सलाहुद्दीनको मातहतीमा सलीबीहरूलाई यस्तो
 पाठ पढाए कि प्रलय सम्म उनीहरू त्यसलाई

बिर्सन सक्दैनन् र यो युद्ध इतिहासमा अति प्रसिद्ध छ, यसलाई सलीबी युद्धको नामले याद गरिन्छ । र रशिया विरुद्ध अफगानिस्तानमा जुन प्रतिकार गरियो र जुन भीषण युद्ध पश्चात रशियाको पराजय पश्चात समाप्त भयो त्यसको आरम्भ पनि मस्जिदबाट नै आरम्भ भएको थियो ।

तात्पर्य यो कि मस्जिद मात्र पूजास्थल होइन बरु हाम्रो शक्ति र मार्गदर्शक एवं प्रेरणा पनि हो । यो मस्जिद नै हामीलाई हाम्रो भूतको याद दिलाउँछ, र भविष्यको रणनीति बताउँछ, र हामीलाई यो प्रेरणा दिन्छ कि यदि हामी पनि आफ्ना पूर्वजहरू भैं मस्जिदसित संलग्न भयौं भने हामीलाई कोही पनि पराजित गर्न सक्दैन । हामी सदैव संगठित रहनेछौं र संसारमाथि हाम्रो वर्चस्व कायम हुनेछ । र हाम्रो मानसम्मानमा कुनै कमी आउने छैन, र हाम्रो इज्जततिर कोही पनि आँख उठाएर हेर्ने दुसहास गर्नसक्दैन ।

हे भाइ ! यदि हामी मस्जिदसित संलग्न रहन्छौं भने हाम्रा हृदयहरू पनि संलग्न रहन्छन् र जब हाम्रा हृदयहरू एकजुट रहन्छन् त हामी पनि संगठित रहन्छौं र जब हामी संगठित रहन्छौं त

संसारको जुनसुकै देशमा भए पनि हाम्रो भय सबैको मुटुमा जागृत रहन्छ । तर हाम्रो अवस्था धेरै दयनीय र गम्भीर छ, हामी आफ्नो पवित्र ग्रन्थ कुरआन र आफ्नो प्रिय नबी मुहम्मद सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमका हदीसका निर्देशन र आफ्ना पूर्वजहरूको पद्धतिलाई विर्सिसकेका छौं । यसैकारण आज संसारमा हाम्रो नत कुनै आदर छ, नत महत्व । जुनसुकैले पनि हाम्रो इज्जतसित खेलनसक्छ, र हामीलाई अपमानित गर्न सक्छ । अल्लाहले पवित्र कुरआनमा दृढ सत्य भनेका छन् :

अर्थ : सबै मिलेर अल्लाहको डोरीलाई दृढतापूर्वक समाति राख्नु र विभाजित नहुनु र अल्लाहको त्यस अनुकम्पालाई यादगर कि जब तिमी एक अर्काको शत्रु थियौ, त उसले तिम्रा हृदयहरूमा प्रेमको सृजना गर्‍यो र उसको कृपाले तिमीहरू आपसमा भाइ-भाइ भइहाल्यौ, र तिमी आगोको खाल्डो छेउ पुगिसकेका थियौ, त अल्लाहले तिमीलाई त्यसबाट बचाइहाल्यो । यस प्रकार अल्लाहले तिमीलाई आफ्ना निशानीहरूको वर्णन गर्दछ, ताकि तिमी मार्गदर्शन प्राप्त गर्नसक । तिमी मध्ये एउटा समूह यस्तो हुनुपर्छ, जसले कि मानिसहरूलाई

सदाचारतिर आमन्त्रित गरोस् र सत्कर्मको सन्देश देओस् र दुष्कर्मबाट रोकोस् र तिनै मानिसहरूले मुक्ति प्राप्त गर्नेहरू हुन्छन् । तिमि ती मानिसहरू जस्तो नहुनु जसले आफू समक्ष स्पष्ट आदेशहरू आइपुगेपछि पनि एकअर्कासँग विवाद र मतभेद गर्नथाले । यी त्यस्ता मानिसहरू हुन् जसले ठूलो सजाय भोगने छन् । (सूरतु आले इम्रान १०३-१०५)

र आर्को श्लोकमा अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : र अल्लाह र उसको रसूलको आज्ञा मानी राख, आपसमा विवाद नगर, अन्यथा कायर बन्नेछौ, र बल कम हुँदै जानेछ, र धैर्य र संयमबाट काम लिनु । निश्चय नै अल्लाह धैर्य गर्नेहरूको साथमा छ । (सूरतुल् अन्फाल ४६)

र अल्लाहको डोरीको अर्थ हो कुरआन र हदीसका निर्देशनहरू जस्तो कि सूरतुल् अन्फालको श्लोकले प्रष्ट पारेको छ । त यदि हामी अल्लाहको वाणी कुरआन र रसूलको वाणी हदीसलाई पूर्णतः समात्यो भने को छ जुन हामीलाई आँखा देखाउन सकोस् । तर हाम्रो अवस्था त्यस रोगी भैँ छ, जससँग

औसधि त छ तर त्यो त्यस औसधिको प्रयोग गर्दै न कि त्यसको रोग संचो होस् ।

तर हे भाइ यति मात्र होइन बरु आज वर्तमान कालमा त मुसलमानहरूका विभिन्न समूहहरूले अआफ्ना मस्जिद पनि विभाजित गरिसकेका छन् यदि कुनै अहलेहदीस बरैलवीको मस्जिदमा गई नमाज पढ्न खोज्छ भने त्यसलाई त्यहाँबाट निष्कासित गरिदिइन्छ । बरैल्वीको मस्जिदमा वहाबीले नमाज पढेमा त्यसको मस्जिद अपवित्र भइहाल्छ । बरु बरैल्वीहरूको यहाँसम्म भनाइछ कि यदि कुनै बरैल्वीले कुनै अहलेहदीससित कुरा गरेमा त्यसको निकाह (विवाह) नै भंग भइहालछ । के यो नै हो इस्लामको निर्देशन ? के यिनै नै हुन् मुहम्मदका अनुयायीहरू ?

हे भाइ ! मेरो सादर निवेदन छ कि म समक्ष इस्लामका निर्देशनहरू मध्ये कुनै एउटा निर्देशन नै प्रस्तुत गरिदेऊ जुन यो आदेश गरेको होस् वा जसमा तपाईंहरूले भनेको कुराको पुष्टि होस् ।

हे भाइ ! यस्तो भन्नेवाला मान्छे कदापि मुस्लिम हुनसक्दैन त्यसको नाम मुसलमानको जस्तै हुनसक्छ जस्तो कि यहूदी ईसाईहरूको

हुन्छ तर त्यो यहूदी र ईसाई भैं मुस्लिम हुनसक्दैन ।

बरु यो भन्दा दुखद कुरो के छ भने आज मस्जिदमाथि पनि अधिपत्य र वर्चस्व साबित गरिन्छ । जबकि मस्जिद त अल्लाहको घर हो त्यसमाथि कसैको अधिपत्य हुँदैन । यदि कसैले यो नीयतले मस्जिदको निर्माण गरेको छ कि यो मस्जिद मेरो हो भने त्यो कदापि मस्जिद होइन । मस्जिद त केवल अल्लाहको लागि बनाइन्छ त्यसमाथि मात्र अल्लाहको अधिपत्य सिद्ध छ । त्यसमा जुनसुकै मुसलमान व्यक्ति पूजा अराधना गर्न सक्छ चाहे त्यो जुनसुकै क्षेत्र र समाजको होस् वा जुनसुकै इमामको कुरामा कार्यरत होस् ।

त हे भाइ ! यस्ता कुटिलता र नास्तिकताको व्यवहार र सोचबाट टाढा नै रहनु र मस्जिद बनाउँदाखेरि आफ्नो नीयतलाई स्वच्छ पारेर मात्र बनाउनु यदि त्यसलाई कुनै सांसारिक लाभको लागि बनाउनु हुन्छ भने मात्र रुपैयाँ नै नाश गर्नुहुनेछ त्यसको कुनै राम्रो प्रतिफलको आशा नराख्नु । रतपाईं सदैव आफ्नो प्रिय रसूलको अनुपालन नै गर्नु उहाँले हाम्रो जीवनका समस्त क्षेत्रका लागि निर्देशन छाडे

गएका हुन् एउटा उहाँको जमानाको सानो कथा सुन्नुस् ! “एक दिनको कुरो हो कि रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लम मस्जिदमा आफ्ना साथीहरू संग बसेका थिए कि एउटा गाउँले मस्जिदमा प्रवेश गर्‍यो र मस्जिदमा पिशाब गर्न थाल्यो, त सहाबाहरूले त्यस मान्छेलाई क्रोधले हप्काउन अगाडि बढे त रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले उनीहरूलाई त्यसलाई हप्काउनुबाट मनाही गरिदिनु भयो, र जब त्यो मान्छेले आफ्नो अवश्यकता पूर्ण गरिहाल्यो त त्यसलाई बोलाएर भन्नु भयो हे भाइ ! यो मस्जिद हो यसमा पूजा गरिन्छ यसमा पिशाब गर्नु उचित छैन यसले गर्दा यसमा पिशाब गर्नुहुन्न”.. । (बुखारी, मुस्लिम)

त हे भाइ ! रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले त मस्जिदमा पिशाब गर्ने मान्छेलाई पनि विनम्रतापूर्वक सम्झाउनु भयो तर हामी के गरिराखेका छौं के हामी उहाँका अनुयायी हैनौं ? र जुन भाइहरूको मस्जिद एउटा मुसलमानको नमाजबाट अपवित्र भइहाल्छ उनी रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमका अनुयायी

हैनन् वा उनीहरूलाई रसूल सल्लल्लाहो अलैहे
वसल्लमको यो हदीस पुगेकै छैन ?

हे भाइ यति कुराको ज्ञान भए पश्चात हाम्रो
कर्तव्य के हुन्छ, यसबारेमा केही कुराको चर्चा
गरौं !

हे भाइ ! अब यो ज्ञान भएपछि कि मस्जिद
हाम्रो पूजा र आस्था एवं शक्तिको मूल केन्द्र
हो, र यसैबाट हाम्रो सांस्कृतिको आरम्भ हुन्छ,
हामीमाथि के के कर्तव्य आइपुग्छ हेर्नुस् !

❁ सर्वप्रथम हामी मस्जिदतर्फ ध्यान दिऊँ, र
त्यसको सुरक्षा, पवित्रता, र निर्माणतर्फ ध्यान
दिएर त्यसलाई कार्यन्वयनमा ल्याउने प्रयास
गरौं ।

❁ त्यसलाई पुनः आबाद गरौं, त्यसमा
अध्ययन र पाठनको क्रमलाई फरि सुचारु गरौं
।

❁ प्रत्येक नगर र गाउँमा कम्तीमा एक
मस्जिदको निर्माण गरौं र त्यसमा अजान
भन्नेवाला र कुरआन सिकाउनेवालाको व्यवस्था
गरौं ।

❁ मस्जिदको लागि लेटरिङ्ग बाथरूमको
व्यवस्था गरौं ।

✿ मस्जिदमा बसेर आफ्ना सामाजिक र धार्मिक एवं आर्थिक समस्याबारे छलफल एवं परामर्श गरौं, र सामूहिक नमाजको आयोजना गरौं ।

✿ आफ्ना छोरा छोरीको निकाह मस्जिदमा नै गरौं, र आफ्ना ससाना छोराहरूलाई आफूसार्थ मस्जिदमा लगेर जाऔं ताकि उनीहरू इस्लामी संस्कृतिबाट अवगत होउन् र सानैदेखि त्यसलाई कार्यन्वयन गर्ने प्रयास् गरुन् । आदि

यदि हामी यसो गर्नुमा सफल भयौं भने मेरो यो कुरा यादराख्नु होला कि अल्लाहद्वारा हाम्रो सहायता अवश्य हुनेछ । संयमका साथ यो कार्यहरूलाई कार्यन्वयन गर्नुस् र अल्लाहको कृपाको आशा गर्दै रहनु त्यो असीम कृपालु र अति दयावान छ । अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : उसका चौकीदारहरू मान्छेका अगाडि-पाछाडि नियुक्त छन्, जो अल्लाहको हुकुम अनुसार त्यसको चौकसी गर्दछन् । कुनै समुदायको अवस्था अल्लाह बदल्दैन जब सम्म कि त्यसले स्वयं उसलाई न बदलोस्, जो उसका हृदयमा छन् र अल्लाह जब कुनै समुदायलाई दण्डित गर्ने मनसूबा बनाउँछ, त्यो

परिवर्तन हुँदैन । र उसबाहेक कोही पनि
उसको योजनाकार छैन । (सूरतुरअद ११)

त जबसम्म तपाईं आफ्नो अवस्थालाई
परिवर्तित गर्नु हुन्न अल्लाहको सहायता मिल्दैन
। यदि अल्लाहको सहायता र कृपा चाहनुहुन्छ
भने मैले भनेका कुराहरूमा कार्यरत हुनुस्
अल्लाहतर्फ प्रवृत्त हुनुस् अल्लाह तपाईंहरूको
यस्तै सहायता गर्नेछ, जस्तो कि ३१३ को सानो
समूहको गरेको थियो । तिमीहरू अल्लाहको
गुणगान गर्न आरम्भ गर्नुस् त्यो तिम्रा लागि
धरती र आकाश दुवैको मुहान खोलिदिन्छ, र
यस प्रकार प्रशस्त अनुकम्पा प्रदान गर्नेछ
जसको तिमीहरू कल्पना पनि गर्नसक्दैनौ ।
अल्लाहको फर्मान छ :

अर्थ : र मैले भने कि: आफ्नो पालनकर्तासित
आफ्ना पापबाट मुक्ति गराऊ र क्षमा माग ।
निश्चय नै ऊ ठूलो क्षमादाता हो । उसले
तिमीमाथि निकै वर्षाउने वाला बादल पठाउने
छ । र उसले सम्पत्ति र सन्तानमा तिम्रीलाई
बढोत्तरी प्रदान गर्ने छ, र तिम्रो निम्ति
बगैँचाहरू पैदा गर्ने छ, र तिम्रो निम्ति नहरहरू
प्रवाहित गर्नेछ । (सूरतु नूह १०-१२)

हे भाइ यस लोकलाई छाडि परलोकको चिन्ता गर आफ्ना बच्चाहरूलाई मस्जिद पठाएर इस्लामीय संस्कारको रङ्गमा रङ्ग । जसले गर्दा तिम्रो मरणोपरान्त पनि तिम्रो पुण्यको क्रम प्रगतिशील रहोस् जस्तोकि हदीसमा वर्णन छ :
 अर्थ : रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमले भन्नु भयोकि जब मान्छेको निधन भइहाल्छ, त त्यसका समस्त क्रियाश्रोतको अन्त भइहाल्छ, यी तीनवटा बाहेक: यदि कसैले सद्कतुल जारिया गरेको छ, वा कुनै विद्याको श्रोत छाडेर गएको छ वा सदाचारी पुत्र छाडेर गएको छ जुन त्यसको मुक्तिको लागि अल्लाहसित याचना गरोस् । (मुस्लिम, मुस्नद अहमद, तिर्मिजी, अबूदाऊद, इब्ने खुजैमा, इब्ने हिब्बान)

त सदाचारी पुत्र र मस्जिदको निर्माण दुवै मरणोपरान्त पनि तपाईंलाई फाइदा पुऱ्याउने छन् किनकि मस्जिद बनाउनु भन्दा उत्तम सद्कतुल जारिया शायद यस संसारमा कुनै आर्को नहोस् । र पुत्र राम्रो भएमा तपाईंको लागि रोई रोई याचना गर्नेछ तर त्यसलाई संस्कार त तपाईंलाई नै दिनुछ अब तपाईं नै विचार गर्नुस् कि तपाईंलाई पुत्र कस्तो चाहिन्छ

? अल्लाहसित याचना गर्नेवाला वा तपाईंको मरणोपरान्त तपाईंलाई विर्सिदिनेवाला । यसै कुरालाई प्रष्ट पार्ने रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको भनाईलाई हेर्नुस् :

अर्थ : हजरत अबू हुरैरह रजिअल्लाहो अन्हो वर्णन गर्नुहुन्छ कि रसूल सल्लल्लाहो अलैहे वसल्लमको भनाई छ कि सदाचारी मान्छेको जब स्वर्गमा अल्लाह श्रेणीलाई उच्च पार्छ त त्यो सदाचारी भक्त अल्लाहसित सोध्छ कि हे अल्लाह मलाई यो श्रेणी कसरी प्रदान गरियो ? (जबकि मेरो क्रमसीमा समाप्त भइसकेको छ, अर्थात मेरो मृत्यु भइसकेको छ) त अल्लाह भन्छन् कि यो अनुकम्पा तिम्रीलाई तिम्रो लागि तिम्रो छोराको याचनाको कारण प्रदान गरिएको हो । (मुस्नद अहमद, मुसन्नफ इब्ने अबी शैबा, सुनने कुबरा लिल्वैहकी)

त हे भाइ ! अआफ्ना बच्चाहरुलाई यस योग्य बनाउनुस् कि मरणोपरान्त पनि तपाईंको लागि लाभदायक सिद्ध हुनसकुन्, र यस संसारमा पनि हाम्रो लागि लाभप्रद सिद्ध होउन् । अल्लाहसित प्रार्थना छ कि अल्लाह हामीलाई असल समभ् प्रदान गरुन् र हामीलाई मस्जिदको महत्वलाई बुझ्ने क्षमता प्रदान गरी

त्यसबाट लाभन्वित हुने सौभाग्य प्रदान गरुन्
आमीन ।

अन्तमा अल्लाह सित प्रार्थना छ कि अल्लाह
हामीलाई धर्म इस्लामलाई पूर्णरूपले स्वीकार
गर्ने सौभाग्य प्रदान गरुन् । र त्यसका समस्त
निर्देशनहरूलाई अपनाई त्यसबाट लाभन्वित
हुने सुअवसर प्रदान गरुन् । र हाम्रा माल
सम्पत्ति र संतानमा वृद्धि गरुन् । र हाम्रा
निःसंतान दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरूलाई संतान
प्रदान गरी उहाँहरूको मुटुलाई शितल पारुन् ।
र जेजति हामीले अज्ञानताले पापहरू गरेका छौं
त्यसलाई क्षमा गरी हाम्रा पापहरूलाई पुण्यमा
परिणत गरुन्, र हामीलाई कुरआन र हदीसको
अनुशरण गर्ने शक्ति प्रदान गरी स्वर्ग प्रदान
गरुन् । (आमीन) (१/३/२०१४ ई.सं.)

समाप्त

लेखक

अतीकुर्रहमान मोहम्मद इदरीस खान

मक्की

कपिलवस्तु नगर पालिका वार्ड नं.९

महुवा तौलिहवा कपिलवस्तु

नेपाल

Mob. No.00977-9847030780-

9727649238

00966-0501372254

Email-

atiqkhannp1982@yahoo.com